

VOC-uitje – 14 juni 2017

Eén van mijn mooiste momenten is zeker ons jaarlijkse uitje c.q. evenementendag. De geplande datum was 14 juni. Er is geen ander evenement of feest wat mij ervan weerhouden kan. Nadat wij er in 2009 mee begonnen zijn, was dit alweer de 9e keer. Je zou zeggen wordt het niet eentonig. Ik durf te zeggen zeker niet. Doordat we jaarlijks een steeds wisselende organisatie weten te strikken, is het ieder jaar een heel andere opzet.

Dit jaar hadden José Tiessing, Mary Koenis en Ton Overpelt zich spontaan aangemeld. Na voor hun drieën van te voren veel organisatorisch werk verzet te hebben, was het dan de geplande dag. We waren uitgenodigd om half tien in ons thuishonk van Hollandia aanwezig te zijn. Na een groots onthaal heette José ons allen hartelijk welkom. Wij werden getrakteerd met heerlijk gebak. José Tiessing, Greet Nelen en Frits Martens waren jarig deze week vandaar deze traktatie.

Na een uurtje aan de koffie met gebak wordt het tijd om naar onze locatie Oranje Buiten te vertrekken. Gezamenlijk op de fiets ernaar toe. Een enkeling die niet kon of wilde fietsen, stapte bij René in de auto. Voor de meesten was het een verrassing wat ons te wachten stond. Na wat tekst en uitleg van de mensen van Oranje Buiten werd al snel

duidelijk wat we gingen doen. Een soort Robinson Crusoe. We spoelden aan op een onbewoond eiland en zie dan maar eens te overleven. Hoe kom je aan drinkwater, voedsel, vuur en bedenk zelf maar wat je nodig hebt om niet te verhongeren. Hoe schiet of vang je een vis of vang je een vis zonder enig materiaal. Het lijkt zo mooi (en romantisch) een onbewoond eiland. Maar we hebben geweten het is hard werken. Je moet creatief zijn en vindingrijk. Ondergetekende vond het toch wel leerzaam om te ondervinden wat overleven is. Het woord overleven is makkelijker gezegd dan gedaan. Zo was de ene overlevende groep sneller in het maken van vuur en een ander had snel voldoende drinkwater. Aanspoelen op een onbewoond eiland is toch echt geen vakantie vieren. Maar wat gaat de tijd toch snel als je samen zo druk en gezellig bezig bent.

Nadat wij al onze opdrachten zo goed en/of zo kwaad volbracht hadden, werd bepaald welke van de vijf groepen de meeste overlevingskansen had. Na de bekendmaking werd ons de lunch aangeboden met een versnapering wat er best wel in ging na al dat sjouwen en werken. Alhoewel we best gezellig (voor mijn idee bij Hoorn aan zee) zaten, velen namen nog een duik in zee

(IJsselmeer), was het tijd om weer op de fiets te stappen richting Hollandia kantine. Daar zouden we de gezellige nazit hebben. Een borrel met een hartig en lekker hapje. Wat was het goed geregeld door Mary, José en Ton. Voor mij is deze dag echt onvergetelijk. Je leert altijd weer de partners van je loopmaatjes wat beter kennen. Sommigen ken je nog helemaal niet. Het is altijd weer een verrijking andere mensen te leren kennen. Voor je het weet is deze lange dag omgevlogen. Alles zat mee, goed weer en strakke organisatie. Kortom een meer dan geslaagde dag.

Mary, José en Ton heel hartelijk bedankt namens alle V.O.C.-ers. Ook een woord van dank aan onze "nestor" René Rijs. Zijn er problemen, maakt niet uit van welke aard, je vraagt of mailt naar René en hij lost het moeiteloos voor ons op. René heel hartelijk dank voor wat je doet voor onze V.O.C.

Het was weer een prachtige dag
 samen met z'n allen heel veel gelach
 in de zon en het licht
 een vrolijk en blij gezicht
 hiermee bedoel
 geeft je een goed gevoel
 ellende of bittere kou
 warmte op onze aarde
 waar ik van hou
 met z'n allen gaan zingen
 kunnen samen gaan dansen
 samen doen leuke dingen
 geeft je weer kansen
 genieten van het leven
 immers ons aller streven
 mij is het zonneklaar
 iets te doen met elkaar
 je liefde en geluk
 een relatie:
 kan niet meer stuk.

Lou

